

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/905/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112216306
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112216306.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, zastúpený kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi: S. I., bytom W. XXX/XX, XXX XX D. D. - W., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom J. Baníka 2009/2, 960 01 Zvolen, s adresou pre doručovanie P. O. BOX 81, Banská Bystrica, zastúpený JUDr. Viliamom Glézlom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom R. XX, XXX XX D. D., o zaplatenie 248,95 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 14. 06. 2013 č. k. 13C/37/2013-93, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobný návrh, zamietol námietky navrhovateľa voči vstupu vedľajšieho účastníka do konania. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil § 142 ods. 1 O. s. p., keď navrhovateľ bol neúspešným účastníkom konania, odporca náhradu trov konania neuplatnil. Náhradu trov konania si uplatnil vedľajší účastník na strane odporcu, avšak podľa záveru prvostupňového súdu nešlo o trovy účelne vynaložené, keďže vedľajší účastník poskytol len vyjadrenie zo dňa 02. 05. 2013, v ktorom konštatuje všeobecne formulované závery vyplývajúce buď z rozhodnutí tunajších alebo medzinárodných súdov. Preto nepovažoval tieto trovy za účelne vynaložené a nepriznal ich ako neodôvodnené.

Proti rozhodnutiu okresného súdu vo výroku, ktorým vedľajšiemu účastníkovi súd nepriznal náhradu trov prvostupňového konania, podal vedľajší účastník v zákonom stanovenej lehote odvolania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia považuje za nedostatočné, keď mu neposkytuje právne korektnú odpoveď na otázku, z akého dôvodu okresný súd považoval jeho úkony v konaní za neúčelné. Má za to, že rozhodnutie v napadnutom výroku v časti odôvodnenia nespĺňa kritériá stanovené ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. Záver súdu, že vedľajší účastník poskytol vyjadrenie, v ktorom konštatoval len všeobecné závery tunajších a medzinárodných súdov, vyvracia samotný obsah vyjadrenia vedľajšieho účastníka, pretože uvádza konkrétne skutočnosti, pre ktoré by mal byť návrh navrhovateľa zamietnutý a len na podporu svojej argumentácie poukazuje na niektoré rozhodnutia všeobecných súdov v Slovenskej republike, ako aj medzinárodných súdov. Za neadekvátne považuje, aby sa táto okolnosť použila ako argument odôvodňujúci nepriznanie náhrady trov konania pre ich neúčelnosť. V rámci svojho podania (vyjadrenie vedľajšieho účastníka zo dňa 02. 05. 2013 k návrhu na začatie konania) bolo potrebné právne posúdiť zmluvu o pripojení vrátane jej dodatku z hľadiska toho, či sa jedná o zmluvu

spotrebiteľskú a zároveň zmluvu formulárovú. Následne bolo potrebné detailne práve rozanalyzovať ustanovenie dodatku k zmluve o pripojení obsahujúcu zmluvnú pokutu so záverom o jeho neprijateľnosti z nasledovných dôvodov:

1. neurčitosť, čo umožňuje použitie zmluvnej pokuty v akejkolvek dodávateľom určenej situácii,
2. skutočnosť, že zmluvný vzťah sa stáva jej zakotvením značne nevyvážený, nakoľko v celom obsahu zmluvných dokumentov nie je dodávateľ vôbec sankcionovaný za porušenie zmluvných povinností na rozdiel od spotrebiteľa,
3. fakt, že daná zmluvná pokuta nezohľadňuje časový aspekt, t. j. umožňuje dodávateľovi sankcionovať spotrebiteľa v prípade porušenia zmluvných povinností paušálnou sumou bez ohľadu na to, či porušenie zmluvných povinností nastalo na konci alebo na začiatku zmluvného vzťahu,
4. zmluvná podmienka už bola opakovane právoplatne vyhlásená za neprijateľnú.

Z uvedeného vyplýva, že je úplne zavádzajúce tvrdenie okresného súdu o tom, že vyjadrenie vedľajšieho účastníka obsahuje len akýsi poukaz na rozhodnutia všeobecných a medzinárodných súdov. Domáha sa zrušenia napadnutého výroku rozsudku okresného súdu a vrátenia veci v tomto smere na ďalšie konanie, alternatívne navrhuje zmeniť rozsudok v napadnutom výroku a priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania vo výške 68,74 Eur, okrem toho uplatňuje náhradu trov odvolacieho konania vo výške 21,09 Eur.

V písomnom vyjadrení navrhovateľa k podanému odvolaniu navrhovateľ mal za to, že jednotlivé úkony vedľajšieho účastníka neboli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p., poukázal predovšetkým na absenciu súhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, keď táto potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníka. Na túto skutočnosť poukázal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05. 02. 2013.

Trovy vedľajšieho účastníka považuje za neúčelné, pretože nevyhnutné sú trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony. Trovy vedľajšieho účastníka v tomto prípade neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. Ďalej poukazuje na to, že podľa jeho názoru vedľajší účastník žiadal priznať trovy právneho zastúpenia, čím priznal, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. Hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa do súdnych konaní bez toho, aby tieto vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu, vyvolávajú otázku, či účelom vstupu do konaní je ochrana spotrebiteľa alebo zisk z priznaných trov konania. Pokiaľ ide o pridanú hodnotu vstupu vedľajšieho účastníka do konania, poukazuje na to, že aj z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie, ako aj právnych predpisov Slovenskej republiky jasne vyplýva, že je súd povinný ex-offo prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Vyjadrenia právneho zástupcu vedľajšieho účastníka nie sú potrebné pre rozhodnutie súdu v jednotlivých konaniach a na ochranu spotrebiteľa a nie sú žiadnou pridanou hodnotou pre spotrebiteľa, nakoľko súd má povinnosť na tieto skutočnosti prihliadať ex-offo, čo v praxi aj súdy robia.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnuté rozhodnutie o trovách vedľajšieho účastníka ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Ako je zrejmé z obsahu spisu, vedľajší účastník vstúpil do konania oznámením dňa 04. 04. 2013. Na základe toho mu doručil súd požadovaný žalobný návrh spolu s prílohami. Písomné vyjadrenie vedľajší účastník doručil dňa 03. 05. 2013.

Ako vyplýva z rozsudku okresného súdu, návrh bol zamietnutý okrem iného aj z dôvodu, že navrhovateľ v konaní nepredložil potrebné dôkazy, ani ich súdu neoznačil, a to najmä zmluvu o pripojení a dôkaz

o tom, že odporca sa dopustil niektorého z vymenovaných porušení, pre ktoré by nasledovala jeho povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu.

Vedľajší účastník v odvolaní okrem iného uvádza, že pred tým, ako podal písomné vyjadrenie, sa musel detailne oboznámiť so zmluvou o pripojení. Nakoľko ale táto zmluva nebola pripojená ako dôkaz k žalobnému návrhu, ani súd túto vedľajšiemu účastníkovi nemohol zaslať. Je zrejmé, že z tohto dôvodu sa vedľajší účastník nemohol s uvedenou zmluvou oboznámiť. Okrem toho, v písomnom vyjadrení vedľajší účastník poukazuje na zmluvné dojednania spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach, konkrétne uvádza bod 4 Dodatku zmluvy o pripojení zo dňa 22. 07. 2006 citujúc znenie: „v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníkov, najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. c/ alebo v bode 1 písm. d/...“. Z dôkazu predloženého navrhovateľom konkrétneho Dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 22. 07. 2006 odvolací súd zisťuje, že bod 4 tohto dodatku znie: „tento dodatok je platný a účinný dňom jeho podpísania zmluvnými stranami...“. Okrem týchto zrejmych nezrovnalostí odvolací súd zhodne s prvostupňovým súdom konštatuje, že napriek pomerne obsiahlemu písomnému vyjadreniu k žalobnému návrhu je vyjadrenie vedľajšieho účastníka skutočne všeobecné, zrejme používané v mnohých obdobných prípadoch. Že je tomu tak, svedčí aj prv uvedené, keď vedľajší účastník poukazuje na zmluvu, s ktorou sa nemal možnosť oboznámiť, ďalej poukazuje na dodatok k zmluve o pripojení, zrejme použitý v inom spore. Pokiaľ ide o konkrétnu časť vyjadrenia na štyroch stranách, tejto je venovaný posledný odsek strany 3, kde vedľajší účastník uvádza, že nie je zrejmé, či zo strany odporcu vôbec došlo k porušeniu zmluvných povinností, keď v Dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 22. 07. 2006 je plnenie si povinnosti odporcu viazané na dobu viazanosti v dĺžke 24 mesiacov. Vzhľadom na dátum uzatvorenia zmluvy o pripojení a jej dodatku si mal odporca povinnosť plniť zmluvné povinnosti po dobu do 22. 07. 2008. Zmluvná pokuta bola odporcovi vyfakturovaná až dňa 15. 06. 2009. Navrhovateľ teda zatiaľ v prebiehajúcim konaní nepreukázal, že by došlo k porušeniu zmluvných povinností odporcu v čase do uplynutia doby viazanosti, t. j. do dňa 22. 07. 2008, čo je ďalším dôvodom, pre ktorý by mal byť návrh navrhovateľa zamietnutý. Vyjadrenia, tak ako sú podávané, sú jednoznačne podania formulárového typu a konkrétnej veci sa dotýka akurát časť, v ktorej poukazuje na určité údaje z dodatku k zmluve o pripojení s poukazom na dobu viazanosti a s poukazom na to, kedy navrhovateľ fakturoval odporcovi zmluvnú pokutu. Ide teda o údaje, ktoré sú zisťiteľné z dôkazu predloženého navrhovateľom, teda z dodatku k zmluve o pripojení a priloženej faktúry. Za takejto situácie, keď navyše aj v samotnom odvolaní vedľajší účastník zdôrazňuje, že sa musel detailne oboznámiť so zmluvou o pripojení, (čo však sa ukázalo ako nepravdivé tvrdenie), musí odvolací súd konštatovať, že uvedené podanie navrhovateľa nemožno hodnotiť z pohľadu účelnosti trov konania kladne. Preto potvrdil ako vecne správne rozhodnutie prvostupňového súdu, ktorým vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania nepriznal z dôvodu, že tieto trovy nepovažoval za účelne vynaložené.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie prvostupňového súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že trovy odvolacieho konania nepriznal žiadnemu účastníkovi. Obdobne ako o trovách prvostupňového konania má odvolací súd za to, že nebol dôvod priznávať trovy odvolacieho konania ani jednému účastníkovi, vedľajší účastník nebol vo svojom odvolaní úspešný, odporca odvolanie nepodal, žiadne trovy v súvislosti s konaním mu nevznikli. Pokiaľ bol navrhovateľ úspešným účastníkom odvolacieho konania, jeho vyjadrenie nepovažoval odvolací súd za trovy účelne vynaložené, keďže ide o rozhodnutie o trovách konania, ktoré je plne v kompetencii súdu, ktorý má povinnosť rozhodnúť v súlade s jestvujúcou právnou úpravou.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.